

KAMER VAN BEROEP GESUBSIDIEERD VRIJ ONDERWIJS

BESLISSING

GVO / 2010 / 6 / 19 mei 2010

Inzake ... , wonende te ... ,
 bijgestaan door ... , juriste COC,

 verzoekende partij,

tegen inrichtende macht vzw ... , met maatschappelijke zetel te ... ,
 vertegenwoordigd door meester ... , advocaat,

 verwerende partij.

Met een ter post aangetekende brief van 17 maart 2010 tekent verzoeker beroep aan tegen de beslissing van de vzw ... van 26 februari 2010, hem ter kennis gekomen op 5 maart 2010, waarbij hem de tuchtstraf van het ontslag wordt opgelegd.

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker is vastbenoemd huismeester-opvoeder bij de vzw ...

Met een aangetekend schrijven van 8 juni 2009 deelt het schoolbestuur aan verzoeker mee dat er een tuchtonderzoek wordt ingesteld. Met een aangetekend schrijven van 23 november 2009 en van 17 december 2009 wordt aan verzoeker meegedeeld dat het tuchtonderzoek wordt uitgebreid.

Verzoeker wordt met een schrijven van 4 januari 2010 opgeroepen voor verhoor op 22 januari 2010. In datzelfde schrijven worden verzoeker volgende feiten ten laste gelegd:

- 1) afluisterpraktijken die plaatsvonden op 5 juni 2009;
- 2) andere afluisterpraktijken;
- 3) zonder toestemming van het schoolbestuur kennis nemen van de notulen van de Raad van Bestuur en van andere vertrouwelijke documenten;

- 4) werken laten uitvoeren aan uw woning door het onderhoudspersoneel van de school;
- 5) er zijn aanwijzingen dat u geschenken aannam van leveranciers;
- 6) algemene deloyale houding.

Het verhoor vindt plaats op 22 januari 2010.

Met een aangetekend schrijven van 26 februari 2010 wordt de tuchtrechterlijke beslissing, waarbij de tuchtstraf van het ontslag wordt opgelegd, aan betrokkene meegedeeld. Verzoeker nam pas kennis van deze beslissing op 5 maart 2010. Het aangetekend schrijven ging immers verloren bij de Post.

Tegen de beslissing van 1 maart 2010 tekent verzoekende partij beroep aan met een aangetekend schrijven van 17 maart 2010.

2. Over de ontvankelijkheid

Het beroep is binnen de termijn en naar de vorm regelmatig ingesteld

3. Over het verloop van de procedure

Op 29 maart 2010 worden de stukken van het dossier overgemaakt.

Verzoekende partij dient op 8 april 2010 een toelichtende memorie in.

Het verweerschrift wordt op 5 mei 2010 overgemaakt.

Deze processtukken zijn naar de vorm en de termijn regelmatig ingediend.

Er worden geen getuigen opgeroepen.

De Kamer hoort de partijen op de zitting van 19 mei 2010.

4. Over de grond van de zaak

4.1. Verzoeker erkent met elektronische apparatuur een bijeenkomst van de raad van bestuur te hebben afgeluisterd op 5 juni 2009, en hetzelfde te hebben gedaan tussen 2006 en 2009 voor nog twee vergaderingen van de raad van bestuur en eind augustus 2007 voor een gesprek met een lid van de raad van bestuur.

De Kamer van beroep acht verder de bewering van verzoeker als zou hij enkel met machtiging kennis hebben genomen van notulen van de raad van bestuur niet geloofwaardig, ondermeer gelet op de formele ontkenning vanwege de personen die de machtiging zouden hebben gegeven en vooral de verklaring van de verzoeker bij de politie waarin hij bevestigt notulen te hebben gelezen als ‘interessante lectuur’.

Wat het tewerkstellen van een werknemer van de school voor privédoeleinden betreft stelt de Kamer vast dat het feiten uit een vrij ver verleden betreft die enkel met woord tegen woord kunnen worden voorgelegd. De Kamer is van oordeel dat hier het voordeel van de twijfel moet gelden. Andere feiten die uiteindelijk ook door de tuchtoverheid enkel als illustratie van een algemene deloyale houding worden behouden, worden niet als bijkomende tuchtfeiten beschouwd.

4.2. Verwerende partij beschouwt de af luisterpraktijken en het kennismaken van documenten waar verzoeker geen toegang toe had, als een fundamentele inbreuk op de vertrouwensrelatie die tussen inrichtende macht en haar personeel moet bestaan om een goede samenwerking mogelijk te maken. Dat verzoeker de functie van huismeester uitoefent en op grond van die functie overal toegang heeft, maakt de vertrouwensbreuk naar het oordeel van de verwerende partij nog dieper.

4.3. Verzoeker verklaart zijn gedrag als een ongepaste reactie op een conflictsituatie met een directeur die hem bij herhaling onterecht allerlei tekortkomingen ten laste zou hebben gelegd. Verwerende partij voert aan dat telkens nieuwe conflictsituaties het gevolg zijn van het feit dat verzoeker er niet in slaagt om gezag en leiding te aanvaarden.

Het dossier maakt het, naar het oordeel van de Kamer aannemelijk dat de moeilijkheden minder scherp waren zolang de verzoeker onder een tijdelijk directeur meer ruimte kreeg om zelf de grenzen voor de invulling van zijn taak - naar ruime consensus met grote bekwaamheid en toewijding uitgeoefend - vast te stellen. Uit de stukken blijkt ook dat verzoeker, die gegriefd spreekt van zijn 'ontslag als boekhouder', de ontkoppeling tussen de taak van huismeester en die van boekhouder, die zich in alle scholen heeft voorgedaan, niet objectief heeft weten te beoordelen. Na een verzoenende brief van de directeur die een conflict over het overschrijven van een grote som zonder machtiging van de directeur terugbrengt tot wijzen op de noodzaak van betere afspraken, reageert verzoeker via een advocaat met een eis tot naamzuivering van laster. Nog ter zitting brengt verzoeker dit incident, waarover hij eerder toch ook nog verzoenende taal heeft gesproken, opnieuw aan als een ernstige grief tegen de manier waarop hij behandeld wordt.

4.4. De kamer van beroep is van oordeel dat de - strafbare - af luisterpraktijken en het kennis nemen van documenten waar verzoeker geen toegang toe had, door de inrichtende macht terecht konden worden beschouwd als oorzaak van een zware vertrouwensbreuk. Het komt de Kamer niet toe om de interne verhouding binnen de school, speciaal tussen de verzoeker en zijn directeur verder te onderzoeken. De Kamer is van oordeel dat verzoeker niet aantoonbaar dat die verhouding buiten zijn toedoen in die mate ontspoord was dat ze - als dat ooit al zou kunnen - voor zijn fundamenteel onaanvaardbaar teruggrijpen naar strafbare af luisterpraktijken als een verzachtende omstandigheid zou moeten worden beschouwd die de tuchtstraf van het ontslag onredelijk zou maken.

BESLISSING

Gelet op het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psycho-medisch-sociale centra, zoals het werd gewijzigd;

Gelet op het besluit van de Vlaamse regering van 22 mei 1991 omtrent de preventieve schorsing en de tucht, alsmede omtrent het ontslag van sommige tijdelijke personeelsleden in het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psycho-medisch-sociale centra, zoals het werd gewijzigd;

Gelet op het huishoudelijk reglement van de Kamer van Beroep van het gesubsidieerd vrij onderwijs van 13 januari 2010;

Na beraadslaging,
Met meerderheid van stemmen,

Enig artikel.

De tuchtsanctie van het ontslag wordt bevestigd.

Brussel, 19 mei 2010.

De Kamer van beroep is samengesteld uit:

De heer Raf VERSTEGEN, voorzitter;

De heren F. DE COCK, A. JANSSENS, F. STEVENS en P. WILLE, vertegenwoordigers van de representatieve groeperingen van de inrichtende machten;

Mevrouw H. LAVRYSEN en de heren L. SMEETS en J. VAN CAENEGHEM, vertegenwoordigers van de vakorganisaties;

Mevrouw Karen DE BLEECKERE, secretaris.

Na loting om de pariteit onder de geledingen te herstellen neemt de heer Wille niet deel aan de stemming.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waarvan één voor elke partij en een voor het dossier van de Kamer.

De secretaris,
Karen DE BLEECKERE

De voorzitter,
Raf VERSTEGEN